

κός και πληκτικός· παρίσταται ὡς γέρων αὐστηρὸς, ὁ ὁποῖος κρύπτει τὸ πρόσωπόν του μὲ τὸν πέπλον του.

Ὁ Νότος, ὁ νότιος ἄνεμος, εἶναι βροχερὸς καὶ θερμὸς· παρίσταται ὡς νέος μὲ ὑδρίαν, τὴν ὁποίαν ἀδειάζει ἐπὶ τῆς γῆς.

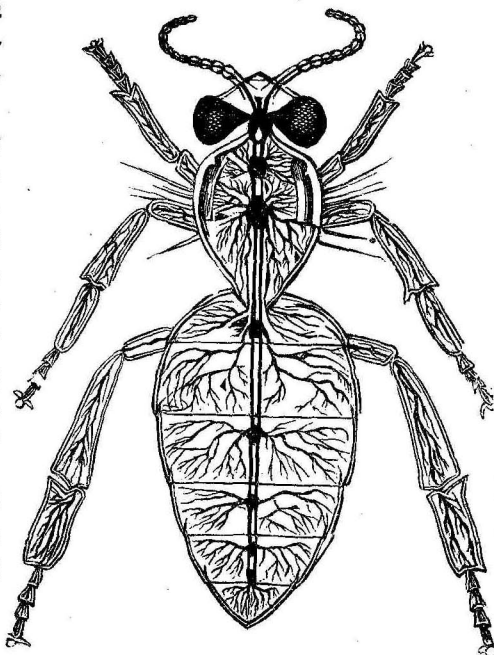
Ὁ Λίψ, ὁ νοτιο-δυτικὸς ἄνεμος, εἶναι οὖριος διὰ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται εἰς τὸν Πειραιᾶ· διὰ τοῦτο παρίσταται ὡς εὖρωστος νυκτὴς, κρατῶν ἄφλαστον, δῆλα δὴ μέρος τι πλοίου.

Ὁ Ζέφυρος, ὁ δυτικὸς ἄνεμος, εἶναι καλὸς, καὶ ἀνέμειν τὴν βλάστησιν, μάλιστα τὴν ἀνοιξιν. Διὰ τοῦτο παρίσταται ὡς ὠραῖος νέος, ἐλαφρὰ ἐνδεδυμένος, μὲ τὴν ποδίαν του πλήρη ἀνθῶν, τὰ ὁποῖα, ἐκ τοῦ σχήματός των, φαίνονται νὰ ἦναι αἰγόκλημα, ἀνεμῶναι, νάρκισσοι καὶ ἄλλα ἑαρινὰ τῆς Ἑλλάδος ἄνθη.

Ὁ Σκίρων, ὁ βορειο-δυτικὸς ἄνεμος, εἶναι τραχὺς καὶ δυσάρεστος, τὸ μὲν θέρος φέρει ἀστραπὰς καὶ βροντὰς, τὸν δὲ χειμῶνα ψυχὸς διαπεραστικόν. Παρίσταται μὲ πύραυνον δηλ. μαγκάλιον εἰς τὰς χεῖράς του.

Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἐκτίσθη κατὰ τὸ 100 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Συρίου ἐπαρχοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρῆστου.

Πολλάκις ἀλλ' ἐσφαλμένως ὀνομάζεται «Ναὸς τοῦ Αἰόλου,» χυδαίως δὲ ὀνομάζεται «Οἱ Ἀερίδες.»

Διάγραμμα βασιλίσσης μέλισσης.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

Περὶ μελισσῶν τόσα καὶ τόσα ἐγράφησαν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων, ὥστε, ἐὰν ἀντεγράφοντο θὰ ἐγέμιζον πολλὰ σάματα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.» Δὲν θὰ προσπαθῶσω λοιπὸν νὰ σᾶς εἶπω εἰ μὴ ὀλίγα—τὰ κυριώτερα—περὶ αὐτῶν, θὰ παραθέσω δὲ καὶ μερικὰς συμβουλὰς, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ σᾶς χρησιμεύσουν, ἐὰν εὐρεθῇτε ποτε εἰς δυσάρεστον θέσιν ὡς πρὸς τὰς μελίσσας.

Τὴν μέλισσαν ὀλίγοι μόνον τὴν ἐκτιμοῦν ὅπως ἀξίζει. Ναὶ μὲν, ὁ καθεὶς ἀναγνωρίζει ὅτι τῆς χρεωστοῦμεν πολλὰς χάριτας διὰ τὸ καλὸν μέλι καὶ τὸν ὠραῖον κηρὸν, τὰ ὁποῖα κατασκευάζει, ἀλλ' ὀλίγοι ἡξεύρουν πόσον εἶναι γνωστικὴ καὶ προνοητικὴ καὶ καθαρά καὶ

ἐπιδεξία, οὔτε κἂν φαντάζονται ὅτι ἔχει τὰ κάλλιστα αἰσθήματα τοῦ κόσμου, χωρὶς κανέν, σχεδὸν, ἀπὸ τὰ κακὰ ἰδιώματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπακούει πιστῶς εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ἔδωκεν ὁ πάνσοφος Θεὸς ἐντὸς καθενὸς τῶν πλασμάτων του, καὶ τοὺς ὁποῖους μῖνοι οἱ ἄνθρωποι τολμοῦν νὰ παρακούουν! Πραγματικῶς, ἡ φίλη μέλισσα δὲν θαυμάζεται, ὅσον ἀξίζει, ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὅσον δὲ διὰ τὰ παιδία—ἐκεῖνα διόλου δὲν τὴν γνωρίζουν, διότι ἅμα τὴν ἴδουν νὰ τοῖς πλησιάζῃ, ἢ τὴν διώκουν εὐθὺς, ἢ φεύγουν κατατρομασμένα, ὡς νὰ ἦτο κανὲν φοβερὸν τέρας.

Πρέπει νὰ ἡξεύρετε ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους καιροὺς οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι συζητοῦν καὶ φιλονεικοῦν ποῖον εἶναι τὸ κάλλιστον πολίτευμα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἄλλοι μὲν λέγοντες τὸ ἐν, ἄλλοι δὲ τὸ ἄλλο, ὁ δὲ μέγας ἡμῶν Πλάτων ἔγραψεν ἐν λαμπρῶν ἔργων διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦτο ἦτον εἰδὸς τι Δημοκρατίας. Διὰ τὰς μελίσσας ὅμως φαίνεται νὰ ἦναι ἡ μοναρχία τὸ κατάλληλον πολίτευμα, ἀφοῦ ὁ Θεὸς αὐτὸ ταῖς ἔδωκε, διότι ἀπ' ἀρχῆς ὅπου ὑπῆρξαν μέλισσαι ἔχουν τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πολιτεύματος, χωρὶς οὔτε μίαν φοράν νὰ σηκώσουν ἐπανástασιν, ἢ κἂν νὰ ζητήσουν νὰ τὸ μεταβάλουν.

Ἐκάστη λοιπὸν κυψέλη εἶναι μικρὸν βασίλειον, τὸ ὁποῖον κυβερνᾶται ὅχι ὑπὸ βασιλέως, ἀλλ' ὑπὸ μιᾶς βασιλίσσης, τὴν ὁποίαν σέβονται καὶ ὑπακούουν ἀπολύτως οἱ ὑπήκοοί της, φαίνεται δὲ νὰ ἦναι συνταγματικὸν βασίλειον, διότι αὐτὴ ἡ βασίλισσα σέβεται τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ὡς θὰ ἴδητε κατόπιν. Οἱ δὲ ὑπήκοοι διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, εἰς ἐργάτας καὶ εἰς κηφῆνας· περὶ τούτων ἄλλοτε, διότι πρῶτον θὰ σᾶς περιγράψω τὴν βασιλίσσαν.

Ἡ βασίλισσα, ἂν καὶ βασίλισσα, δὲν καθίηται ἀργῇ, τὸ δὲ ἔργον της εἶναι νὰ γεννᾷ αὐγά, ἐνίοτε μάλιστα γεννᾷ 2000—3000 τὴν ἡμέραν. Εἶναι λοιπὸν πάρα πολὺ ἐνυσηχολημένη καὶ ὡς ἐκ τούτου σπανίως ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν κυψέλην· ἂν δὲ τύχῃ νὰ ἐξέλθῃ εὐθὺς ὄλον τὸ σμήνος ὁρμᾷ ἔξω καὶ τὴν ζητεῖ παντοῦ μὲ λυπηρὸν βόμβον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὰς μελίσσας ὅτι εἶναι εἰς